

Circular 31

Juny 2010

INTRODUCCIÓ

Tot i haver passat tant sols dos mesos de la tramesa de la nostra darrera circular, ens ha semblat oportú editar aquest nou número abans de l'inici de l'estiu, tant per informar-vos del que hem anat fent i de les activitats més immediates, com per incitar-vos a llegir i divulgar el llibre "LLIBERTAT RELIGIOSA EN UN ESTAT LAIC", que conté totes les ponències, col·laboracions i intervencions així com les conclusions del nostre VI Congrés. Trobareu, al referir-nos a l'acte de presentació del llibre, les 10 raons que ens dóna Begoña Roman per llegir-lo, i que, els que no hi vareu estar, considerem que les heu de conèixer. La pluralitat religiosa cada dia més gran a Catalunya i l'especial situació derivada dels acords concordataris entre Espanya i la Santa Seu, clarament exposada per Santiago J. Castellà en el llibre que editarem el 2008, i que també us suggerim llegir si no ho heu fet encara, engresquen a que aquestes lectures us ajudin a omplir hores d'aquest estiu que aprofitem per desitjar-vos-el ben feliç.

VI CONGRÉS DE CRISTIANISME AL SEGLE XXI

Editorial Claret ha editat amb el títol "LLIBERTAT RELIGIOSA EN UN ESTAT LAIC" el llibre que conté totes les ponències, col·laboracions i intervencions així com les conclusions del nostre VI Congrés. Es feu la presentació el passat dia 20 de maig a la "Sala Pere Casaldàliga" de la pròpia editorial, carrer Roger de Llúria número 5. amb intervencions de Rosa M. Tarrida, presidenta de Cristianisme al s. XXI, Montserrat Coll, Directora General d'Afers Religiosos de la Generalitat de Catalunya, Mn. Casimir Martí i la professora de la Facultat de Filosofia, Dra. Begoña Roman, que ens dóna 10 raons per llegir el llibre, que us transcrivim tot seguit:

10 RAONS PER A LLEGIR AQUEST LLIBRE

La llibertat religiosa en un estat laic (que no laïcista), és un bon llibre per les 10 raons que a continuació i breument comentaré:

1. En ell s'exposen els arguments de perquè la qüestió que ens ocupa és complexa, però a la que paga la pena dedicar-s'hi, ja que és una cosa bona, la llibertat religiosa, en un entorn de pluralisme garantit per l'estat laic.
2. En ell es posa en relleu que el fenomen religiós, en concret, i en general, la dimensió

VIA AUGUSTA 228, BAIXOS. 08021 BARCELONA

TEL. 634 846 987

cristianismeXXI@cristianismexxi.org | <http://www.cristianismeXXI.org>

espiritual, de transcendir el propi jo, és un producte natural i universal, constitutivament humà, arrelat en el nostre còrtex cerebral, present en totes les cultures.

3. En ell s'aprèn que malgrat que la relació entre transcendència i cultura és un fenomen universal i alhora cultural, és també variable, com són variables les institucions de poder, església i estat, en què respectivament es concreten. Tot plegat suposa que la veritable picabaralla no rau entre religió i cultura (dimensions de la vida humana), sinó entre església i estat (institucions de poder).
4. En ell compremem que la laïcitat que en surti dependrà de com sigui la cultura, l'estat, la religió i del poder que vulgui exercir l'església: a cada societat, la seva laïcitat.
5. En ell s'insisteix en el fet que la dimensió espiritual i religiosa té claríssimes vessants públiques; que, en conseqüència, no s'ha de condemnar a la privadesa; i, a més a més, que, en tractar-la així, es perd un gran aliat com a motor de progrés en la justícia social.
6. En ell es fa un repàs històric de les tradicions d'algunes religions i les seves relacions amb l'estat. Sobre les espatlles dels grans gegants que ens precediren, podem aprendre de la nostra història que hem perdut pel camí --i no havíem d'haver-ho fet--, què no hem abandonat encara --i fora bo que ho féssim--, i què cal fer.
7. En aquest llibre s'obre un full de ruta sobre quina pot ser l'aportació del cristianisme en la promoció de la llibertat religiosa en l'estat laic, perquè, precisament, l'anomalia cristiana rau en no voler aliar-se amb el poder (que corromp sovint la raó i la fe). Aquest era un signe de la seva identitat: Jesús era laic!
8. En ell s'aprèn a acceptar la laïcitat --la separació ètica i jurídica, bona, justa i, per tant desitjable, entre esglésies i estat-- i a distingir-la del laïcisme, ideològicament tergiversador perquè no vol reconèixer, ni respectar, ni promoure el dret fonamental a la llibertat de consciència i de culte.
9. En ell se'ns anima a participar en el diàleg intra i interreligiós i amb els no creients, per a realitzar una laïcitat respectuosa amb les idiosincràcies personals i comunitàries, sense imposar la pròpia opció (dogmatisme i fonamentalisme): els mínims cívics (fruit de la dignitat comuna) són allò que permet el pluralisme en les diferents cosmovisions, qualitats de vida, religions.
10. En ell se supera el binomi inclusivisme/exclusivisme i, seguint Bonhöfer, "fent com si Déu no existís", apostem per la integritat (un sol món per a tots), la responsabilitat (ens fem càrrec i carreguem amb la realitat), des de la coherència personal (cadascú amb la seva consciència).

En definitiva, ens trobem davant d'un bon llibre, perquè amb ell s'aprèn molt; perquè és fàcil i alhora profund en els diferents abordatges dels diferents autors que hi participen; i perquè és una bona mostra de comunitat real de pensament i diàleg cívic, intra i interreligiós, tan necessària per a fer efectiva la llibertat religiosa en un estat laic.

Podeu adquirir exemplars del llibre i recomanar a les vostres amistats que l'adquireixin, al preu de 17 € a les llibreries Claret, Balmes i Paulines, de Barcelona, Casa Carles (Girona), Llibreria Bisbat de Tarragona, Ramon Llull (Lleida), San Pablo (Mallorca) i Santa Anna (Granollers).

VIA AUGUSTA 228, BAIXOS. 08021 BARCELONA

TEL. 634 846 987

cristianismeXXI@cristianismexxi.org | <http://www.cristianismeXXI.org>

UNIVERSITAT CATALANA D'ESTIU (UCE)

Us recordem que un any més la nostra Associació participarà a la Universitat Catalana d'Estiu, a Prada del Conflent.

La inauguració de l'edició d'enguany tindrà lloc el dia 17 d'agost, i la nostra participació es farà el mateix dia 17 per la tarda. També informem que el dia 18 "Església Plural" farà la seva.

Esquema de l'aportació de "Cristianisme al segle XXI":

Tema: LA DEMOCRÀCIA ECONÒMICA: Una alternativa al capitalisme des de la ciutadania.

Reflexió teòrica : crítica al capitalisme des de les teories de la justícia (Filosofia Política) i proposta de model econòmic de socialisme de mercat (Democràcia Econòmica de David Schweickart).

Presentaran: **Luca Gervasoni i Vila**, llicenciat en Ciències Polítiques i de l'Administració per la Universitat Pompeu Fabra de Barcelona i director del Programa de Construcció de Pau i Noviolència Activa del Centre per a la Innovació Social (NOVA), i **Elvira Duran i Costell**, llicenciada en Filosofia i membre del *Projecte Democràcia Econòmica* i del Centre d'Estudis *Cristianisme i Justícia*.

Idea de fons: Si el capitalisme és incompatible amb una visió mínimament robusta de la justícia, aleshores l'exercici d'imaginar un sistema alternatiu sembla justificat i fins i tot necessari. Una possible alternativa és la "Democràcia Econòmica" de Schweickart. Es tracta d'utilitzar-la només com un exemple de sistema de socialisme de mercat –de sistema de mercat no capitalista-, més que no com l'opció per la qual necessàriament apostar. Es tracta només de permetre que la imaginació visualitzi per on poden anar els trets d'un sistema econòmic alternatiu i quins serien els seus avantatges.

Sessió d'experiències: taula rodona sobre realitats que tenen una certa afinitat amb la lògica de la "Democràcia econòmica" (cooperativisme, banca ètica, consum responsable...). A més dels presentadors de la reflexió teòrica, hi participaran Josep Maria Gasch, President de l'Associació "FETS (Finances ètiques i solidàries) i secretari de la Fundació "Acció solidària contra l'atur", i Jordi Marí, Director de FETS i coordinador del projecte estatal FIARE.

L'aportació de l'associació "Església Plural", el dia 18, girarà entorn del títol "**Canviar la consciència per canviar la societat. Aportació des del cristianisme per uns compromisos ètics prioritaris per acarar els reptes socials**", amb tres ponències: 1) "Consciència i ètica. El compromís ètic de Jesús"; 2) "Compromís a favor d'una cultura de la no violència i de respecte a la vida. Compromís a favor d'una cultura de la solidaritat i d'un ordre econòmic just." 3) "Compromís a favor d'una cultura de la tolerància i un estil de vida honest i verídic", i una taula rodona partint de l'interrogant: És possible un nou ordre social fonamentat en una ètica mundial?

Si teniu interès en més informació o participar-hi podeu connectar amb *UNIVERSITAT CATALANA D'ESTIU*, Gran Via de les Corts Catalanes, 600, 3r. 2a. 08007 - Barcelona Telf. 933 172 411 - 933 172 458 Fax 933 172 510 correu@uce.cat ... www.uce.cat.

VIA AUGUSTA 228, BAIXOS. 08021 BARCELONA

TEL. 634 846 987

cristianismeXXI@cristianismexxi.org | <http://www.cristianismeXXI.org>

ESPAI OBERT

Els amics d'ESPAI OBERT, col·lectiu vinculat a Cristianisme Segle XXI a través del Centre Eiximenis, ens fa arribar la programació de les trobades de cada curs. Les del curs que ha acabat ara, han estat centrades sobre els diferents aspectes de la crisi global en què estem immersos, amb el títol "LA CRISI, una oportunitat de canvi".

El proper cicle versarà sobre "La humanitat de Jesús", i s'iniciarà el 16 d'octubre de 2010.

Totes les trobades tenen lloc en dissabte i a les 11 del matí, a la sala Joan XXIII de la Institució Cultural del CIC, Via Augusta, 205.

Espai Obert i Claret editen totes les conferències al preu de 2,50 €

Des de Cristianisme Segle XXI us invitem a assistir-hi.

PRESENTACIÓ DEL LLIBRE "RELIGIÓ I COMUNICACIÓ"

"CRISTIANISME AL SEGLE XXI" participarà a l'acte de presentació del llibre "RELIGIÓ I COMUNICACIÓ", editat per Fragmenta, del que és autor **Lluís Duch** (Barcelona, 1936). L'acte de presentació tindrà lloc a finals del proper setembre o a inicis d'octubre, i hi esteu tots convidats. La data, lloc i hora l'anunciarem oportunament en el nostre web, i també podreu ser-ne informats, a partir de primers de setembre, per mitjà del telèfon o per correu electrònic.

Lluís Duch és doctor en antropologia i teologia per la universitat de Tübingen i professor emèrit de la Facultat de Ciències de la Comunicació de la UAB, de l'Institut Superior de Ciències Religioses Sant Fructuós de Tarragona, i de l'Abadia de Montserrat. És monjo de Montserrat des de 1961. Ha estudiat els diferents llenguatges dels universos simbòlics i mítics i la seva concreció en la vida quotidiana dels nostres dies. S'ha interessat des de fa més de trenta anys per la interpretació de les narracions mítiques, atenent sobretot al seu impacte en els universos religiosos i polítics. En aquests últims anys ha publicat una *Antropologia de la vida quotidiana* (en sis volums) que té com a referència més important la situació de les transmissions efectuades per les *estructures d'acollida*. Ha traduït al català i al castellà escrits de Luter, Müntzer, Silesius, Schleiermacher i Bonhoeffer. És autor de més de cinquanta llibres i opuscles, i de tres-cents articles i col·laboracions en obres col·lectives.

Lluís Duch exposa amb rigor i claredat la creixent importància que adquireixen avui els mitjans de comunicació com a nova *estructura d'acollida*, en detriment de les tres *estructures d'acollida* clàssiques (*codescendència*, i *cotranscendència*, és a dir, *família*, *ciutat* i *religió*). Explora també el concepte de *tradició*, la importància del símbol, la diferència entre *informació* i *comunicació*, la crisi de confiança en les institucions religioses, l'acceleració del *tempo vital*, l'erosió del sagrat i la revolució del creïble.

VIA AUGUSTA 228, BAIXOS. 08021 BARCELONA

TEL. 634 846 987

cristianismeXXI@cristianismexxi.org | <http://www.cristianismeXXI.org>

PÀGINA WEB

A la nostra pàgina web, hi hem incorporat un apartat d'OPINIÓ en el que apareixeran diverses aportacions sobre temes d'actualitat (burca, crisi i habitatge, pederàstia, ...), i un altre apartat recollint ALTRES OPINIONS que ens ha semblat oportú introduir-les en el nostre web.

Pel seu especial interès us transcrivim, d'entre les ALTRES OPINIONS:

Carta oberta als bisbes catòlics de tot el món

Hans Küng, 15-Abril-2010

Font: www.esglésiaplural.cat

Benvolguts bisbes,

Joseph Ratzinger, ara Benet XVI, i jo varem ser entre 1962 i 1965 els dos teòlegs més joves del Concili. Ara, tots dos som els més ancians i els únics que seguim plenament en actiu. Jo sempre també he entès la meua tasca teològica com un servei a l'Església. Per això, preocupat per aquesta nostra Església, sumida en la crisi de confiança més profunda des de la Reforma, us dirigeixo una carta oberta en el cinquè aniversari de l'accés al pontificat de Benet XVI. No tinc altra possibilitat d'arribar a vosaltres.

Vaig apreciar molt que el papa Benet, al poc temps de la seva elecció, em convidés a mi, el seu crític, a una conversa de quatre hores, que va discórrer amistosament. En aquell moment això em va fer concebre l'esperança que Joseph Ratzinger, el meu antic col·lega a la Universitat de Tubinga, podria trobar, malgrat tot, el camí cap a una major renovació de l'Església i l'entesa ecumènica en l'esperit del Concili Vaticà II.

Les meves esperances, i les de tants catòlics i catòliques compromesos, malauradament, no s'han complert, cosa que he fet saber al papa Benet de diverses formes en la nostra correspondència. Sens dubte, ha dut a terme a consciència les seves quotidianes obligacions papals i ens ha obsequiat amb tres útils encíclics sobre la fe, l'esperança i l'amor. Però pel que fa als grans desafiaments del nostre temps, el seu pontificat es presenta cada vegada més com el de les oportunitats desaprofitades, no com el de les ocasions aprofitades:

- S'ha desaprofitat l'oportunitat d'una entesa perdurable amb els jueus: el Papa torna a introduir la pregària preconiliar en què es demana per a la il·luminació dels jueus mentre readmet a l'Església bisbes cismàtics notòriament antisemites, impulsa la beatificació de Pius XII i només es pren seriosament el judaisme com una arrel històrica del cristianisme, no com una comunitat de fe que perdura i que té un camí propi cap a la salvació.

Els jueus de tot el món s'han indignat amb el predicador pontifici en la litúrgia papal del Divendres Sant, en què va comparar les crítiques al Papa amb la persecució antisemita.

- S'ha desaprofitat l'oportunitat d'un diàleg en confiança amb els musulmans, és simptomàtic el discurs de Benet XVI a Ratisbona, en què, mal aconsellat, va caricaturitzar l'Islam com a la religió de la violència i la inhumanitat, alimentant així la duradora desconfiança dels musulmans.

- S'ha desaprofitat l'oportunitat de la reconciliació amb els pobles nadius colonitzats de Llatinoamèrica: el Papa afirma amb tota serietat que aquests "anhelaven" la religió dels seus conqueridors europeus.

- S'ha desaprofitat l'oportunitat d'ajudar els pobles africans en la lluita contra la superpoblació, aprovant els mètodes anticonceptius, i en la lluita contra la sida, admetent l'ús de preservatius.

- S'ha desaprofitat l'oportunitat de concloure la pau amb les ciències modernes: reconeixent inequívocament la teoria de l'evolució i aprovant de manera diferenciada nous àmbits de recerca, com el de les cèl·lules mare.

VIA AUGUSTA 228, BAIXOS. 08021 BARCELONA

TEL. 634 846 987

cristianismeXXI@cristianismexxi.org | <http://www.cristianismeXXI.org>

- S'ha desaprofitat l'oportunitat que també el Vaticà faci, finalment, de l'esperit del Concili Vaticà II la brúixola de l'Església catòlica, impulsant les seves reformes.

Aquest últim punt, estimats bisbes, és especialment greu. Una i altra vegada, aquest Papa relativitza els textos Conciliars i els interpreta de manera retrògrada contra l'esperit dels pares del Concili. Fins i tot se situa expressament contra el Concili ecumènic, que segons el dret canònic representa l'autoritat suprema de l'Església catòlica:

- Ha readmès a l'Església, sense condicions, els bisbes de la Germandat Sacerdotal Sant Pius X, ordenats il·legalment fora de l'Església catòlica que rebutgen el Concili en aspectes centrals.

- Dóna suport amb tots els mitjans a la Missa medieval tridentina i ell mateix celebra ocasionalment l'Eucaristia en llatí i d'esquena als fidels.

- No porta a terme l'entesa amb l'Església anglicana, signada en els documents ecumènics oficials (ARCIC), sinó que intenta atreure cap a l'Església catòlica-romana a sacerdots anglicans casats renunciant a aplicar-los el vot del celibat.

- Ha reforçat els poders eclesials contraris al Concili amb el nomenament d'alts càrrecs anticonciliars (a la Secretaria d'Estat i en la Congregació per a la Litúrgia, entre d'altres) i bisbes reaccionaris a tot el món.

El Papa Benet XVI sembla allunyar-se cada vegada més de la gran majoria del poble de l'Església, que de tota manera s'ocupa cada vegada menys de Roma i que, en el millor dels casos, encara s'identifica amb la seva parròquia i els seus bisbes locals.

Sé que alguns de vosaltres patiu pel fet que el Papa es vegi plenament recolzat per la cúria romana en la seva política anticonciliar. Aquesta intenta sufocar la crítica en l'episcopat i en l'Església i desacreditar per tots els mitjans als crítics.

Amb una renovada exhibició de pompa barroca i manifestacions efectistes cara als mitjans de comunicació, Roma tracta d'exhibir una Església forta amb un "representant de Crist" absolutista, que reuneix a les seves mans els poders legislatiu, executiu i judicial. No obstant això, la política de restauració de Benet ha fracassat. Totes les seves aparicions públiques, viatges i documents no són capaços de modificar en el sentit de la doctrina romana la postura de la majoria dels catòlics en qüestions controvertides, especialment en matèria de moral sexual. Ni tan sols les trobades papals amb la joventut, a les quals assisteixen sobretot agrupacions conservadores carismàtiques, poden frenar els abandonaments de l'Església ni despertar més vocacions sacerdotals.

Precisament vosaltres, com a bisbes, ho lamenteu en el més profund: des del Concili, desenes de milers de sacerdots han abandonat la seva vocació, sobretot a causa de la llei del celibat. La renovació sacerdotal, tot i que també la de membres dels ordes, de germanes i germans laics, ha caigut tant quantitativament com qualitativament. La resignació i la frustració s'estenen en el clergat, precisament entre els membres més actius de l'Església. Molts se senten abandonats en les seves necessitats i pateixen per l'Església. Pot ser que aquest sigui el cas en moltes de les vostres diòcesis: cada vegada més esglésies, seminaris i parròquies buits. En alguns països, a causa de la manca de sacerdots, es fingeix una reforma eclesial i les parròquies es refonen, sovint en contra de la seva voluntat, constituint gegantines "unitats pastorals" en què els escassos sacerdots estan completament desbordats.

I ara, a les moltes tendències de crisi encara s'afegeixen escàndols que clamen al cel: sobretot l'abús de milers de nens i joves per clergues -als Estats Units, Irlanda, Alemanya i altres països- lligat tot això a una crisi de lideratge i confiança sense precedents. No es pot silenciar que el sistema d'ocultació posat en marxa a tot el món davant els delictes sexuals dels clergues va ser dirigit per la Congregació per la Fe romana del cardenal Ratzinger (1981-2005), en la qual ja sota Joan Pau II es van recopilar els casos sota el més estricte secret. Encara el 18 de maig de 2001, Ratzinger enviava un escrit solemne sobre els delictes més

VIA AUGUSTA 228, BAIXOS. 08021 BARCELONA

TEL. 634 846 987

cristianismeXXI@cristianismexxi.org | <http://www.cristianismeXXI.org>

greus (Epistula de delictis gravioribus) a tots els bisbes.

En ella, els casos d'abusos se situaven sota el Secretum pontificium, la vulneració pot comportar severes penes canòniques. Amb raó, doncs, són molts els que exigeixen al llavors prefecte i ara Papa un mea culpa personal.

No obstant això, per Setmana Santa ha perdut l'ocasió de fer-ho. En comptes d'això, el Diumenge de Rams va moure al degà del col·legi cardenalici a aixecar urbi et orbe testimoni de la seva innocència.

Les conseqüències de tots aquests escàndols per a la reputació de l'Església catòlica són devastadores. Això és una cosa que també confirmen ja dignataris d'alt rang. Innombrables sacerdots i educadors de joves, sense "taca" i summament compromesos, pateixen sota una sospita general. Vosaltres, estimats bisbes, heu de plantejar la pregunta de com hauran de ser en el futur les coses en la nostra Església i en les vostres diòcesis. Tanmateix, no voldria fer-vos cap esquema d'un programa de reforma, això ja ho he fet en repetides ocasions, abans i després del Concili. Només voldria plantejar sis propostes que, és la meva convicció, seran recolzades per milions de catòlics que no tenen veu.

1. No callar: en vista de tantes i tan greus irregularitats, el silenci us fa còmplices. Allà on considereu que determinades lleis, disposicions i mesures són contraproduents, hauríeu, per contra, d'expressar-ho amb la major franquesa. No envieu a Roma declaracions de submissió, sinó demandes de reforma!

2. Escometre reformes: en l'Església i en l'episcopat són molts els que es queixen de Roma, sense que ells mateixos facin poc o res. Però avui, quan en una diòcesi o parròquia no es va a missa, la tasca pastoral és ineficaç, l'obertura a les necessitats del món limitada, o la cooperació mínima, la culpa no es pot descarregar sense més sobre Roma. Bisbe, sacerdot o laic, tots i cada un han de fer alguna cosa sigui major o menor per a la renovació de l'Església en el seu àmbit vital. Moltes grans coses en les parròquies i en l'Església sencera s'han posat en marxa gràcies a la iniciativa d'individus o de grups petits. Com a bisbes, heu de donar suport i encoratjar aquestes iniciatives i atendre, ara mateix, les queixes justificades dels fidels.

3. Actuar col·legiadament: després d'un viu debat i contra la sostinguda oposició de la cúria, el Concili va decretar la col·legialitat del Papa i els bisbes en el sentit dels Fets dels Apòstols, on Pere tampoc actuava sense el col·legi apostòlic. No obstant això, en l'època postconciliar els papes i la cúria han ignorat aquesta decisió central del Concili. Des que el papa Pau VI, ja als dos anys del Concili, publicqués una encíclica per a la defensa de la discutida llei del celibat, va tornar a exercir la doctrina i la política papal a l'antic estil, no col·legiat. Inclús i tot fins a la litúrgia es presenta el Papa com autòcrata, fins l'extrem que els bisbes, dels que s'agrada envoltar, apareixen com comparses sense veu ni vot. Per tant, no hauríeu, estimats bisbes, d'actuar només com a individus, sinó en comunitat amb els altres bisbes, amb els sacerdots i amb el poble de l'Església, homes i dones.

4. L'obediència il·limitada només es deu a Déu: tots vosaltres, a la solemne consagració episcopal, heu prestat davant el Papa un vot d'obediència il·limitada. Però sabeu igualment que mai es deu obediència il·limitada a una autoritat humana, només a Déu. Per tant, el vostre vot no us impedeix dir la veritat sobre l'actual crisi de l'Església, de la vostra diòcesi i dels vostres països. Seguint en tot l'exemple de l'apòstol Pau, que es va enfrontar a Pere i va haver de "dir-li a la cara que actuava de forma condemnable" (Gal 2, 11). Una pressió sobre les autoritats romanes en l'esperit de la germandat cristiana pot ser legítima quan aquestes no concordin amb l'esperit de l'Evangeli i el seu missatge. La utilització del llenguatge vernacle en la litúrgia, la modificació de les disposicions sobre els matrimonis mixtos, l'afirmació de la tolerància, la democràcia, els drets humans, l'enteniment ecumènic i tantes altres coses només s'han assolit per la tenaç pressió des de

VIA AUGUSTA 228, BAIXOS. 08021 BARCELONA

TEL. 634 846 987

cristianismeXXI@cristianismexxi.org | <http://www.cristianismeXXI.org>

baix.

5. Aspirar a solucions regionals: és freqüent que el Vaticà faci oïdes sordes a demandes justificades de l'episcopat, dels sacerdots i dels laics. Amb tanta major raó s'ha d'aspirar a aconseguir de forma intel·ligent solucions regionals. Un problema especialment espinós, com sabeu, és la llei del celibat, provinent de l'Edat Mitjana i que s'està qüestionant amb raó a tot el món precisament en el context dels escàndols per abusos sexuals. Una modificació en contra de la voluntat de Roma sembla pràcticament impossible. Tanmateix, això no ens condemna a la passivitat: un sacerdot que després de madura reflexió pensi en casar-se no ha de renunciar automàticament al seu estat si el bisbe i la comunitat li donen suport. Algunes conferències episcopals podrien procedir amb una solució regional, encara que seria millor aspirar a una solució per a l'Església en conjunt. Per tant:

6. Exigir un Concili: així com es va requerir un Concili ecumènic per a la realització de la reforma litúrgica, la llibertat de religió, l'ecumenisme i el diàleg interreligiós, cal fer el mateix per solucionar el problema de la reforma, que ha irromput ara de forma dramàtica. El Concili reformista de Constança al segle previ a la reforma va acordar la celebració de Concilis cada cinc anys, disposició que, però, va burlar la cúria romana. Sens dubte, aquesta farà ara el que pugui per impedir un Concili del qual ha de témer una limitació del seu poder. En tots vosaltres hi ha la responsabilitat d'imposar un Concili o almenys un sínode episcopal representatiu.

L'apel·lació que us dirigeixo a la vista d'aquesta Església en crisi, estimats bisbes, és que poseu a la balança l'autoritat episcopal, revalorada pel Concili. En aquesta situació de necessitat, els ulls del món estan posats en vosaltres. Innombrables persones han perdut la confiança en l'Església catòlica. Per recuperar-la només valdrà abordar de forma franca i honrada els problemes i les reformes conseqüents. Us demano, amb tot el respecte, que contribuïu amb el que us correspongui, quan sigui possible en cooperació amb la resta dels bisbes, però, si cal, també en solitari, amb "valentia" apostòlica (Fets 4, 29-31). Doneu als vostres fidels signes d'esperança i alè i a la nostra església una perspectiva.

Us saluda, en la comunió de la fe cristiana, HANS KÜNG.

Per què continua a l'Església?

Pregunta formulada pel diari francès "La Croix" a diverses personalitats catòliques. Tot seguit transcrivim substancialment la resposta de AnsKüng publicada en "El Pregó" número 389 de l'1 de juny d'enguany:

(...) Respondre de manera convincent aquesta pregunta no és cosa fàcil.

Havent assistit a hores millors, ¿havia d'abandonar el vaixell en plena tempesta i deixar a aquells amb qui he navegat fins ara que s'enfrontessin al vent, extraguessin l'aigua i lluitessin per sobreviure? He rebut massa en la comunitat de fe per a poder defraudar ara aquells que s'han compromès amb mi. No voldria alegrar els enemics de la renovació ni avergonyir els seus amics (...) Però no renunciaré a l'eficàcia *en* l'Església.

Les alternatives -una altra Església; sense Església- no em convencen: els trencaments condueixen a l'aïllament de l'individu o a una nova institucionalització. Qualsevol fanatisme ho demostra. No defenso en absolut un cristianisme de selectes que pretenen ser millor que altres, ni les utopies eclesials que somnien en una comunitat animada netament per uns mateixos sentiments. ¿No seria més emocionant, interessant, exigent -a desgrat de tot- i finalment més reconfortant i fructífer, lluitar per un "cristianisme amb rostre humà" en

VIA AUGUSTA 228, BAIXOS. 08021 BARCELONA

TEL. 634 846 987

cristianismeXXI@cristianismexxi.org | <http://www.cristianismeXXI.org>

aquesta Església concreta, en la qual sé, almenys, amb qui em comprometo? ¿No seria millor una exigència sempre renovada de responsabilitat, de postura activa, de perseverança tenaç, de llibertat més viscuda, de resistència lleial?

La meva resposta decisiva fóra: resto en l'Església, perquè l'afer de Jesús m'ha convençut i perquè la comunitat, a desgrat de tot defalliment, ha estat *defensora de la causa de Jesucrist* i ho ha de continuar essent.

La seva possibilitat efectiva dependrà del fet que en algun lloc un rector prediqui aquest Jesús; un catequista ensenyi cristianament; un individu, una família o una comunitat resin seriosament, sense frases; que es faci un baptisme en nom de Jesucrist; que se celebri la Cena en una comunitat compromesa i que tingui conseqüències en la quotidianitat; que es prometi misteriosament, per la força de Déu, el perdó dels pecats; que en el servei diví i en el servei humà, en l'ensenyament, en la pastoral, en la conversa, en la diaconia, l'Evangelí sigui pre-dictat, pre-viscut i post-viscut de veritat.

(...) Està en mans de l'Església la manera de superar aquesta crisi. El programa no falta. ¿Per què continuo en l'Església? Perquè, de la fe, en faig *esperança*: esperança que el programa, és a dir, l'afer de Jesucrist, és més fort que tots els abusos que es donen en i amb l'Església. Per això val la pena la presa de posició més concreta en el ministeri eclesial, a desgrat de tot. No romanc en l'Església *a desgrat de cristià*: no em tinc per més cristià que l'Església. Sinó que resto en l'Església perquè sóc cristià.

Hans Küng

També en el mateix apartat d'ALTRES OPINIONS s'hi ha transcrit l'escrit “Una vella anomenada Església” del pare Víctor Codina, s.j. publicat en “El Pregó” corresponent al dia 1 de maig d'enguany.

REDES CRISTIANAS

En relació a “Redes Cristianas” associació d'àmbit estatal de la que en som membres i en la que hi estem representats per en Jaume Botey, us donem trasllat de l'acta de l'Assemblea de representants que es va celebrar el passat dia 8 de maig, i a la que també, a més d'en J. Botey hi va assistir en Miquel Verdaguer :

ACTA ASAMBLEA DE REPRESENTANTES 08-05.10

I. Asistentes y pasos previos:

- Deme**, por Xarxa Cristiana, CCP y la Coordinadora
- Juani**, por Federación de Mujeres y teología
- Charo**, por Alandar y Coordinadora
- Pilar M.**, por Grupos Cristianos de Tenerife
- Evaristo**, por Asociación de Teólogos Juan XXIII y Coordinadora
- Raquel**, por Somos Iglesia y Coordinadora
- Fernando**, por Redes Cristianas de Extremadura
- Pilar**, por Comunidades Cristianas CEMI y Coordinadora
- Tomasi**, por Comunidades Cristianas CEMI
- Miquel**, por Cristianisme i Segle XXI
- Edouard**, por Comunidades de Base de Gijón
- José M^a**, por Cristianos por el Socialismo y Coordinadora
- Jaume**, por Cristianisme i Segle XXI y Coordinadora
- Iván**, Área de Asuntos Religiosos de la FELGT

VIA AUGUSTA 228, BAIXOS. 08021 BARCELONA

TEL. 634 846 987

cristianismeXXI@cristianismexxi.org | <http://www.cristianismeXXI.org>

Roberto, por Comunidades de Base de Navarra

José Luis G., por Iglesia de Base de Madrid y Coordinadora

Andrés, Por Movimiento Pro Celibato Opcional y Coordinadora

José Luis A., Por Tiempo de Hablar

Borja, por Kristao Sarea y Coordinadora

María, por Comunidades de castilla y León y Coordinadora

Excusados: **Cristina** (Alandar y Coordinadora), **Josecho** (Coord. de Crentes Galegos y Coordinadora), **Alfredo** (Enclave Humanista y Coordinadora).

Moderó la reunión **Jaume** y tomaron notas **Deme, José Luis G. y Evaristo**.

Tras una breve oración, empezamos:

-Asamblea 2011: tras las noticias recibidas desde Andalucía, se decide esperar al día 15, que tienen reunión del Foro Diamantino, para ver si pueden llegar a un acuerdo y organizar entre todos la III Asamblea. Este es nuestro mensaje para ellos y ellas: *Esperamos y deseamos que Andalucía asuma la organización de la III Asamblea. Pero, si resultara que no pueden asumirla, será Madrid quien se encargue de organizarla. La Coordinadora hará el seguimiento.*

-Sobre la cuota a la Red Europea de Iglesia por la Libertad, en la que ingresamos oficialmente en ese mismo fin de semana, se acepta aportar 30 euros.

II. EL CUESTIONARIO

Tras una breve motivación por parte de Jaume, se inicia una ronda de comunicaciones de los colectivos. Hay respuestas escritas de 7 colectivos, que se pueden consultar. Para la exposición se propone hacerlo en cuatro partes:

1. AUTOEVALUACIÓN DE REDES.

Aspectos positivos.

-Se valora muy positivamente la existencia de Redes en estos cuatro años de funcionamiento porque ha permitido, *hacia dentro*, la posibilidad de encuentros, intercambios de experiencias, valoración como grupo de base, como aglutinación de gente dispersa. *Hacia fuera* estamos consiguiendo ser una pequeña referencia de contraste con las posturas oficiales de la jerarquía, otra cara y otra voz de Iglesia; en nuestros documentos reivindicamos nuestra identidad eclesial, manteniendo una dimensión profética y en frontera; la web ha sido y es una herramienta fundamental.

-“Buen rollo”, buen ambiente y sintonía en los encuentros, alegría y cordialidad. Se percibe y se transmite optimismo y esperanza.

-La Carta de Identidad es otro elemento positivo, sobre todo en sus dos referencias básicas: seguimiento de Jesús y opción por los últimos.

Aspectos negativos:

-Se echa en falta una mayor participación e implicación de personas y colectivos en los asuntos que a todxs nos afectan: hay que participar más sin esperar a que todo venga de arriba. En la web falta una mayor producción propia, tanto de opinión como de experiencias a dar a conocer.

-Parece escaso el intercambio interreligioso con otras confesiones, demasiado centrados en la iglesia y en un lenguaje poco laico.

-Nos falta una mayor implicación social, mayor profetismo; nuestro lenguaje, políticamente correcto, lleva poca radicalidad, débil compromiso, pocas señales de izquierda.

2. CONTEXTO SOCIAL Y ECLESIAL.

A. EN LO SOCIAL

Aspectos negativos:

- La crisis muestra que no hay voluntad política de cambiar el sistema; el poder no quiere ceder en sus intereses, aunque sea a costa del desastre social y ecológico; no es crisis del capitalismo solo, sino de humanidad. La crisis ha agudizado las diferencias entre ricos y pobres.

-Pérdida de valores no sólo en la economía y la política, sino también en la población: la crisis ha acentuado el individualismo, la pasividad frente a la transformación de la sociedad, la insolidaridad, la xenofobia, etcétera. Todo esto favorece la rechización social y política.

Aspectos positivos:

- A pesar de la desastrosa situación y mala expectativa ecológica, ha crecido la conciencia y la sensibilidad social respecto a la ecología y la visión más global de los sectores, todos implicados: economía, política, movilización social, etcétera. También la conciencia global de acción planetaria, demandando una gobernanza mundial diferente a la actual. “Otro mundo es posible”.

-Ha crecido la concienciación respecto a los derechos humanos, la paz, la solidaridad, la ecología; también ha avanzado la laicidad y el pluralismo, la diversidad y la apertura a otras espiritualidades no necesariamente religiosas.

B. EN LO ECLESIAL

VIA AUGUSTA 228, BAIXOS. 08021 BARCELONA

TEL. 634 846 987

cristianismeXXI@cristianismexxi.org | <http://www.cristianismeXXI.org>

Aspectos negativos:

-La Iglesia institución se muestra cada vez más como una sociedad intransigente, como una gran secta, cerrada y oscurantista. Ha perdido credibilidad ante la sociedad por su apalancamiento con el poder y la defensa de sus privilegios; no quiere renunciar a su estatus de cristiandad aunque sabe que ya no es el tiempo, pero se aferra a ello con todas sus armas.

-Este pontificado, la curia como reducto integrista más papista que el papa, una jerarquía aduladora, un clero envejecido, insuficiente y algunos ámbitos eclesíásticos ultraconservadores que hacen el juego a la institución pueden dar la impresión de un mastodonte que aún camina; pero no transmiten ninguna esperanza de que otra iglesia sea posible.

Aspectos positivos:

-A pesar de lo anterior, hay realidades eclesiales positivas y esperanzadoras en muchos campos: parroquias abiertas, comunidades religiosas insertas proféticamente en el mundo de hoy, cristianos y cristianas coherentes, testimonios vivientes del Evangelio, comunidades eclesiales y algunos pastores que dan la vida por los pobres.

-En nuestro ámbito de Redes Cristianas existe la conciencia de que “otra Iglesia es posible” y se va haciendo ya en pequeñas realidades de personas y comunidades comprometidas con los pobres, igualitarias, solidarias, fraternas, serviciales.

-Contra la represión inquisitorial de la jerarquía, crece la conciencia de madurez cristiana, de adultez, en personas y grupos; y de libertad y disidencia evangélicas, de creatividad.

-Se entiende la laicidad como un valor de nuestro tiempo que nos ayuda a vivir evangélicamente en nuestro mundo, sin añorar épocas de cristiandad; y nos impele a buscar nuevas formas y contenidos para anunciar la buena nueva del Reino de Dios. Nos importa más esto que la Iglesia. El Reino de Dios tiene para nosotros una acepción laica como otra sociedad alternativa que encarna el proyecto de Dios.

3. EL REINO DE DIOS COMO REFERENCIA FUNDAMENTAL

Redes Cristianas se identifica como una articulación profética, no tanto de renovación eclesial cuanto de anuncio positivo (“buena noticia”) y proclamación esperanzadora de que “otro mundo distinto es posible”. Esa novedad nos afecta a las personas y a las estructuras que conforman la sociedad y el mundo (“vino nuevo en odres nuevos”): No nos basta un reformismo ni en la sociedad ni en la Iglesia, que no cambie radicalmente la estructura injusta. Aspiramos a la utopía que llamamos con palabras evangélicas el Reino o Reinado de Dios, pero que en términos laicos consideramos como una sociedad alternativa donde prime la dignidad de las personas, especialmente de las víctimas de la actual injusticia, incluyendo nuestra madre Tierra, víctima del expolio del sistema capitalista actual.

Esta referencia fundamental al Reino la concretamos en dos opciones básicas:

-*La opción por los pobres*, por las víctimas, por los últimos de este mundo, por las personas excluidas del sistema (“lo que hicisteis a estos, a mí me lo hicisteis”).

- *Y el seguimiento de Jesús* como forma de vida y de transformación de las personas y de la sociedad desde el amor del Padre y Madre. Seguimiento como coherencia evangélica, personal y comunitaria. Volver al origen, a la genuinidad del principio puede ser una forma de superar la actual situación de falseamiento del mensaje de Jesús y su secuestro por una institución que no responde ni a la llamada primigenia ni a los signos de los tiempos de hoy.

En Redes creemos en el Espíritu del Resucitado que todo lo hace nuevo; y creemos que, en nuestra precariedad, la eficacia del Reino no está en grandes cosas ni en el poder, sino en la semilla de una vida nueva y en la levadura que transforma calladamente toda la masa. Nos sentimos felices de “recuperar la alegría” del descubrimiento progresivo y el seguimiento de Jesús. Y nos alegra poder compartirla y transmitirla porque es una buena noticia capaz de darnos vida y hacernos felices.

4. PROPUESTAS PROGRAMÁTICAS

Prácticamente todos los colectivos han reafirmado los *cinco objetivos de la Carta de Identidad*, manteniendo su formulación pero actualizándolos en cada momento y lugar. *Las propuestas* que siguen son una mezcla entre lo que se dijo en la asamblea, -que resultó muy corta para definir cosas de tanta importancia- y lo que reflejan los colectivos en sus escritos. Nos parece que *el procedimiento* a seguir con este apartado, una vez revisado por la Coordinadora, será invitar a todos los colectivos de Redes a que hagan lo mismo y se pronuncien a favor o en contra de cada propuesta y, en caso afirmativo, cómo ponerla en práctica

1º COMUNICACIÓN

1. Renovación de la página web: Sin descuidar las colaboraciones importantes que nos vayan llegando de fuera (pero cuidando de no reiterar demasiado las fuentes y los autores), necesitamos crear “un estilo más nuestro” que refleje otra forma de vivir y de esperar, otra espiritualidad más laica. Y para ello:

a) Ofrecer una “producción propia” que dé mayor presencia a nuestros propios medios de comunicación.

b) Abrir un espacio nuevo que vaya alojando progresivamente los ricos materiales que se han creado

VIA AUGUSTA 228, BAIXOS. 08021 BARCELONA

TEL. 634 846 987

cristianismeXXI@cristianismexxi.org | <http://www.cristianismeXXI.org>

para esta asamblea, siempre que se estimen oportunos.

c) Ver la posibilidad de entrar en las “redes sociales” como medio de comunicación entre nosotros y de posible encuentro con los jóvenes.

d) Ofrecer a través de la página web no solo la opinión de Redes en sus manifiestos y documentos, sino también la experiencia y vivencia de los colectivos en sus comunidades, celebraciones, proyectos, etcétera.

2. Las cartas: Así como el Islam basa su fe en cinco pilares, tal vez podríamos ir expresando nuestra identidad en pilares básicos como la formación, la celebración, el compromiso social y los rasgos identitarios de nuestra espiritualidad. Esto puede expresarse en forma de folletos sencillos, a modo de cartas. Y ya se adelantan algunos temas o motivos: ¿Qué entendemos por Iglesia?; las visitas del Papa; los inmigrantes; la espiritualidad, etcétera.

3. El aniversario del concilio. Aunque ya hay algunas personas de Redes que, junto con IBdeM, están trabajando este tema, se propone la adhesión de los colectivos con mayor entusiasmo y ver la posibilidad de constituir el Vaticano II en lema de la próxima III Asamblea General de Redes. ¿Sería necesario crear una comisión que asuma desde Redes este motivo?

2º FORMACIÓN

Como desarrollo práctico del tercer objetivo de la Carta de Identidad (“organizar encuentros, foros, convivencias para compartir información, formación y experiencias”) se propone expresar nuestra opinión sobre la posibilidad de organizar, preferentemente en verano, alguna jornada de trabajo, convivencia espontánea, encuentros con o sin tema, en la línea de las intenciones que señala el tercer objetivo de la Carta de Identidad. Se habló entre algunos la necesidad de vernos de forma distendida de vez en cuando, incluso con alguna excursión, visita o almuerzo, lo que nos ayudaría a conocernos mejor y aumentar la química personal que ya se va creando entre los miembros de Redes.

3º CONEXIONES, INTERRELACIONES

Quizás una de las propuestas que afloran de forma explícita o latente en esta Asamblea de Representantes es la necesidad de una mayor articulación. Se interpreta como un proceso hacia dentro y hacia fuera que vaya consolidando conexiones, estableciendo interrelaciones, caminando hacia posibles inclusiones, comuniones, etcétera. Y esto en un doble campo:

a) Hacia dentro, intercambiando informaciones, análisis, experiencias y prácticas alternativas en asuntos sociales, políticos y religiosos.

b) Hacia fuera, participando en movidas conjuntas con los movimientos sociales alternativos y anti-sistema. Y emprendiendo, ya desde ahora, el proceso de interrelación con las instituciones que nos han pedido vinculación. Será necesario descubrir con ellas el modo práctico de hacerla.

4º LAS COMISIONES

Esta Asamblea ratifica las comisiones establecidas en la Asamblea de Representantes anterior y las anima a seguir desarrollando con animosa generosidad su trabajo. Espera también que periódicamente le vayan comunicando el resultado de las tareas que van llevando a cabo.

Próxima Asamblea de Representantes: El 6 de Noviembre; antes se reunirá la Coordinadora, hacia finales de octubre, ¿día 20?

Madrid, 14 de mayo de 2010”

**US RECOMANEM VISITEU LA NOSTRA PÀGINA WEB:
www.cristianismexxi.cat**

VIA AUGUSTA 228, BAIXOS. 08021 BARCELONA

TEL. 634 846 987

cristianismeXXI@cristianismexxi.org | <http://www.cristianismeXXI.org>